

У собор (1917)
Тичина Павло Григорович

I

По один бік верби.
По другий старці.
Гнуться, гнуться, гнуться верби.
Нагинаються старці.

Шум юрби глухої.
Блиск хмариних крил!
...Сповіває аналої
Синє брязкання кадил.

Тут говорять з Богом.
Тут Йому скажу —
(Хтось заплакав за порогом) —
З херувимами служу!

Жду я, ждуть все люде —
І нема Його.
Гнуться, гнуться, гнуться люде,
Дожидаються Його.

II

Співає стежка
На город.
Гарбуз під парасольками
Про сонце думає.

За частоколом —
Зелений гімн.
Зоставайся, люде,
З своїми божками!

Соняшники горять...
— сама як струна —
Метеликів дуети...
— а на лапках мед —

Ромашка? – здрастуй!
І вона тихо: здрастуй.
І згучить земля,
Як орган.

1917

Постійна адреса: http://ukrlit.org/tychyna_pavlo_hryhorovych/u_sobor